

РЕШЕНИЕ

№ 39206

гр. София, 25.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7995** по описа за **2025** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е подадена жалба от председателя на „Топлофикация София“ ЕАД,[ЕИК], чрез юрк. М. Н., против решение № 2389/30.06.2025 г. по НАХД №15206/2024 г. по описа на СРС, НО, 147 състав.

С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление № СО-ТИ-Ю-24-26КИ-244/27.09.2024г., издадено от Кмета на Столична община, с което на основание чл. 23, вр. чл. 22, ал. 1, вр. чл. 12, ал. 1 от Наредбата за изграждането на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община /Наредбата/, на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

В жалбата се сочи, че съдебният акт е неправилен, необоснован, постановен при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Иска се отмяна на обжалваното решение, като се отмени наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Н., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Кмета на Столична община не се представлява. От адв. С. П., процесуален представител, е постъпило писмено становище за неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, XI касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 03.04.2024 г., около 11:50 ч., била извършена проверка на място от служители на Столичен инспекторат в [населено място], район „Студентски“, ул. „Д-р Й. Й.“ № 1А, при която констатирани че „Топлофикация София“ ЕАД извършвало аварийни ремонтни работи на топлопровод. По време на проверката установено, че не била осигурена безопасна проходимост за гражданите и превозните средства - липсвала сигнализация или пътни знаци по реда на Наредба №3 от 16.10.2010 г. за временна организация и безопасност на движението при извършване на строително монтажни работи по пътищата и улиците. По случая бил съставен Констатилен протокол № 24-0010155/03.04.2024 г. и АУАН № 24-26КИ-244/23.04.2024 за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № СО-ТИ-Ю-24-26КИ-244/27.09.2024 г. от Кмета на Столична община, с което на основание чл. 23, вр. чл. 22, ал. 1, вр. чл. 12, ал. 1 от Наредбата за изграждането на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Направил е извод, че по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Обжалваното решение е правилно.

Съгласно чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите за строителството им на територията на Столична община, приет с Решение № 772 на СОС по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., в случаите, когато възстановяването на последиците е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок /до един ден/, операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта безопасна проходимост за гражданите и превозните средства в засегнатия участък. Разпоредбата въвежда задължение на експлоатационните дружества за обезопасяване на участъците, засегнати от ремонтни дейности поради аварии, чрез осигуряване на безопасна проходимост за гражданите и превозните средства. Тъй като това изисква активно поведение от страна на задължените субекти, то нарушението на това изискване се извършва чрез бездействие, изразяващо се в необезопасяване на проблемните участъци. Нарушенията, извършвани чрез бездействие, представляват едно постоянно незаконосъобразно поведение от страна на нарушителя.

От уведомлението на „Топлофикация София“ ЕАД до район „Студентски“ за аварийен ремонт на топлопровод, се установява, че към датата на извършване на проверката дружеството не е осигурило безопасна проходимост за преминаващите граждани и превозните средства, като участъкът не е обезопасен с пътни знаци по реда на Наредба № 3/ 16. 08. 2010 г. за временна

организация и безопасност на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците. Както констативният протокол от проверката на Инспектората към Столична община, установил посочените обстоятелства, така и снимковият материал са посочени изрично в АУАН и в НП като доказателства, подкрепящи констатациите на органа и към изложеното описание на самото нарушение. В АУАН и в НП е налице ясно описание на конкретното нарушение, посочени са мястото и времето на неговото извършване.

Нормата на чл. 10 ал. 5 от НИЕТИЗСГСТСО предвижда, че операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилка в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците.

В НП е посочено, че ремонтният участък не е бил сигнализиран и обезопасен по реда на Наредбата. Няма безопасна проходимост на минаващите граждани и превозните средства, като липсва сигнализация и пътна настилка не е възстановена.

Административнонаказващият орган не е методически орган по ръководство на безопасността при аварийни ремонти, респ. изискванията за съдържание на НП не следва да се приравняват на методическо указание относно цялостното извършване на ремонти и обезопасяване на пътния участък, описващо в най-дълбоки детайли последователността от действия с оглед безопасността на пътя. В този смисъл и в АУАН и в НП ясно е посочено, че не е осигурена безопасна проходимост и не е налице сигнализация на пътния участък, каквото изискване посочената в НП – Наредба № 3 от 16. 08. 2010 г. несъмнено съдържа. Липсата на посочена норма от тази наредба само по себе си не е нарушение, представляващо отменително основание, доколкото изискването, инкорпорирано в текста на Наредбата, е изписано текстово в АУАН и НП, а санкционната норма и нарушената норма – текстово описани и цифрово посочени. Съдът приема, че изискването за описание на самото нарушение е налице и същото е с правилната правна квалификация. В този смисъл, неоснователни са възраженията на касатора за липса на пълнота при посочване на обстоятелствата около нарушението.

За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл. 22, ал. 1 от Наредбата, съгласно която за юридически лица е предвидена „имуществена санкция“ в размер от 1000 до 5000 лв. Така наложената от АНО санкция в минимален размер съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение, като при това положение, същата ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

В случая нарушението е извършено от юридическото лице „Топлофикация София“ ЕАД и попада под хипотезата на чл. 83 ЗАНН. Отговорността по чл. 83 от ЗАНН е обективна, т.е. налице е безвиновна отговорност. В тази връзка не подлежи на изследване и обсъждане въпросът за вината, тъй като юридическото лице не може да формира субективно отношение към деянието. Достатъчно е само да бъде констатирано от съответните контролни органи извършването на административно нарушение /в случая това е безспорно установено/, за да бъде реализирана административно-наказателната отговорност на съответното лице, като му бъде наложена предвидената в закона имуществена санкция.

Административнонаказателната отговорност на “Топлофикация София” ЕАД, в конкретния случай е обективна и безвиновна – за възникването и/или за ангажирането ѝ е без значение самоличността на конкретно физическо лице, длъжностното му качество, характера на правоотношението му с “Топлофикация София” ЕАД и/или проявената от него вина.

Не са налице и основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 93, т. 9 от Наказателния

кодек във, вр. с чл. 11 ЗАНН за прилагане на хипотезата на маловажен случай следва нарушението, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да сочи на по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая липсват доказателства за наличие на каквито и да било други факти, в това число и смекчаващи отговорността обстоятелства, които въз основа на преценката дали се явяват изключително или многобройни такива, да обосновават липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид, което сочи, че деянието не представлява и не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай".

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

Предвид изложеното оспорваният съдебен акт следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д, ал. 4, във вр. с ал. 1 от ЗАНН основателно е искането на ответника по касационната жалба за присъждане на разноски. На основание чл. 63д, ал. 5, вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, му се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лева.

По изложените съображения, Административен съд – София град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение № 2389/30.06.2025 г. по НАХД №15206/2024 г. по описа на СРС, НО, 147 състав.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД,[ЕИК], да заплати на Кмета на Столична община сумата от 130 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.